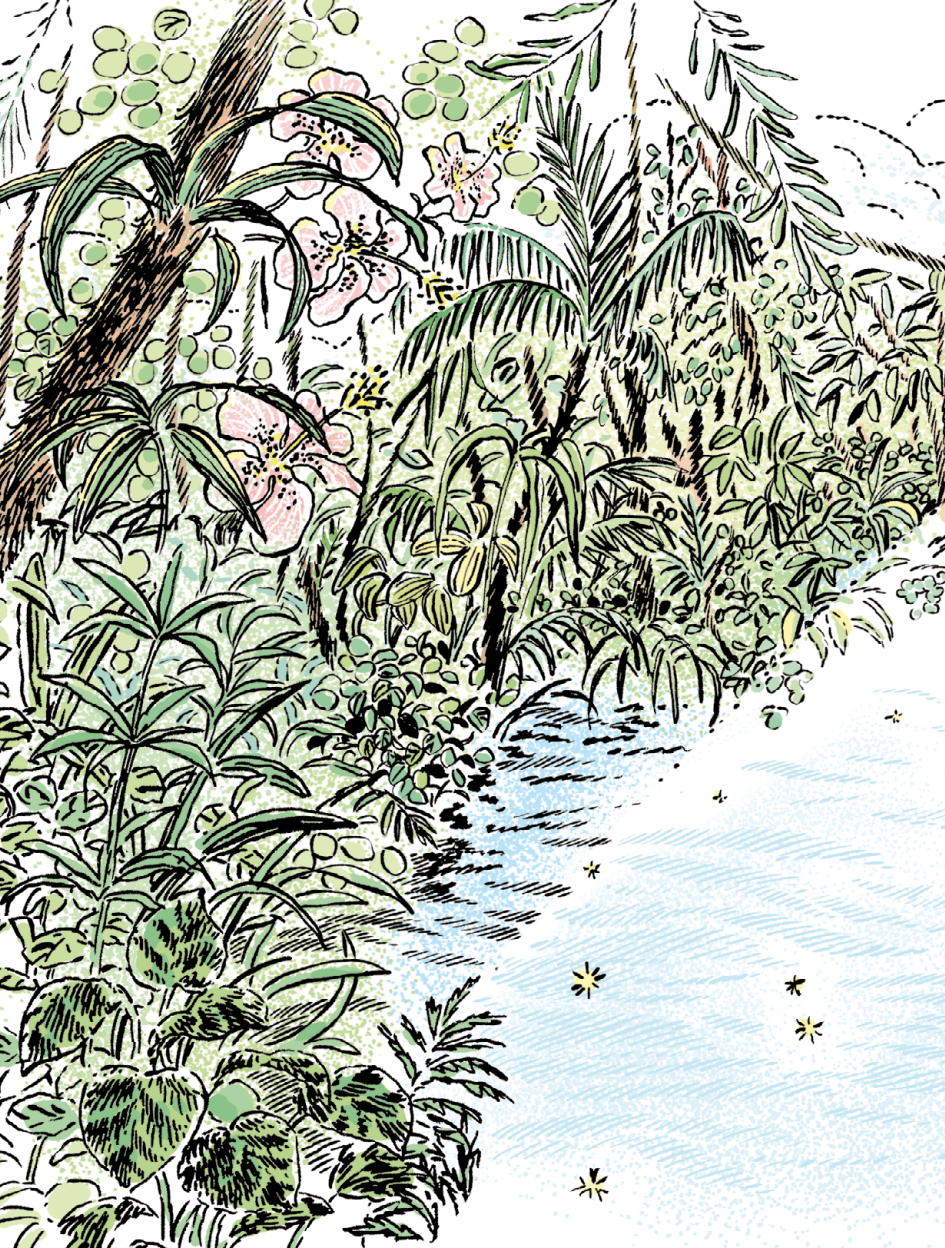
Mo story
เรื่องเล่าของโม 2

One Summer Day

วันหนึ่งในฤดูร้อน

เรื่องและภาพ ย็อนจู ชเว
แปล ฑิตยา ปิยภัณฑ์

วันหนึ่งในฤดูร้อน

โม พี่ชาย และน้องชายต่างอ่อนเพลียเพราะอากาศร้อนอบอ้าว
จึงมานอนกลิ้งเกลือกรับลมจากพัดลมและรอคอยแม่กลับจากตลาด

"แม่จะกลับมาเมื่อไหร่หรือ"

"ไม่รู้สิ"

"อยากให้ซื้อไอศกรีมมาด้วยจัง"

อื้อ ๆ

โมอยากออกไปเล่นข้างนอกบ้านจนอยู่นิ่ง ๆ ไม่ได้
ต่างกับบรรดาพี่น้องตัวอื่นที่ชอบนอนเกลือกกลิ้งอยู่กับบ้าน

"เฮ้อ...อยากออกไปเล่นข้างนอก
จังเลยยยย"

ในเวลาเดียวกันนั้น แม่ของโมกลับมาถึงบ้านแล้ว
และได้พบกับบางสิ่งบางอย่าง

นกแก้วหลากสีสันตัวหนึ่ง
เกาะอยู่บนตู้ไปรษณีย์ที่หน้าบ้านของโม

เจ้านกแก้วเอ่ยถามว่า “คุณคือมาม่าโมใช่ไหม”
แล้วจู่ ๆ ก็เริ่มเอ่ยขึ้นด้วยน้ำเสียงคล้ายกับคุณตา

"มาม่าโม นี่พ่อเองนะ พ่อฮูของลูกไง!
พ่อมีอะไรจะบอก แต่ก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่า
เจ้านกแก้วตัวนี้จะถ่ายทอดคำพูดได้ครบถ้วนหรือเปล่า
เอ่อ...ช่างมันเถอะ อย่างที่ลูกก็รู้อยู่แล้วว่า
งานอดิเรกของพ่อคือการเก็บพัดลม
ที่ถูกทิ้งไว้ข้างทางแล้วนำมาซ่อมแซม"

เจ้านกแก้วพูดถึงตรงนี้
แล้วก็ไอออกมาคล้ายว่าคอแห้ง

เมื่อมาม่าโมหยิบน้ำจากกระเป๋าส่งให้เจ้านกแก้ว
มันก็จิบไปอีกหนึ่งทันทีก่อนจะเล่าต่อ

"ลูกคงเข้าใจใช่ไหมว่ามันน่าเจ็บใจขนาดไหน
เมื่อได้รู้ว่าพัดลมที่เจ้าของทิ้งไว้เพราะคิดว่าพัง กลับทำงานได้ดีขนาดนี้"

"เดินเล่นรอบนี้ เก็บพัดลมมาได้ตั้งสี่ตัวแน่ะ โฮ่ๆ"

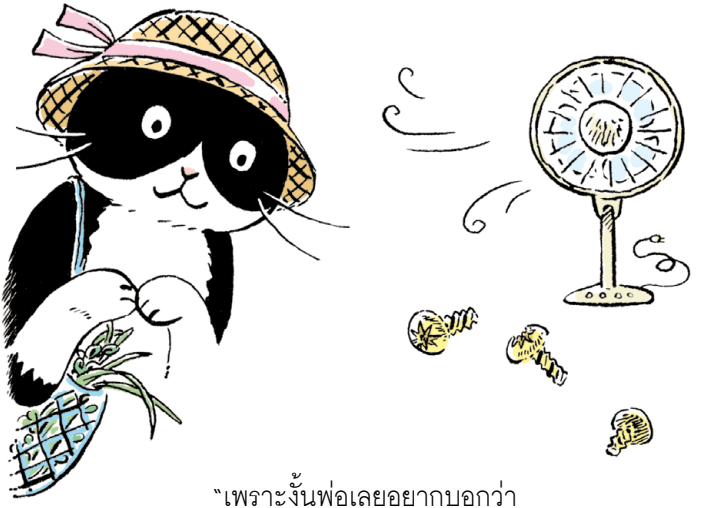

"จะเอาพัดลมเยอะแยะขนาดนี้
มาทำอะไรล่ะเนี่ย"

"ถ้าฉันลองซ่อมดูสักหน่อย น่าจะยังใช้งานต่อได้แน่ๆ"

"เอ้า โธ่เอ๊ย! หัวสกรูพังหมดแล้วนี่นา
ว่าแต่หน้าตาสกรูดูแปลกมากทีเดียว
ไม่น่าจะหาได้จากบนเกาะนี้"

"เพราะงั้นพ่อเลยอยากบอกว่า
ช่วยนำสกรูหัวดาวที่พ่อต้องใช้ประกอบพัดลมมาให้หน่อยนะ
และไหน ๆ ก็ต้องมาแล้ว ถือโอกาสเอาเค้กกล้วยหอมสูตรพิเศษของแม่
กลับไปแบ่งกันกินเสียด้วยเลย"

มาม่าโมเปิดประตูห้องของเด็กๆ
แล้วเอ่ยถามว่า "ใครพอจะช่วยไปทำธุระให้แม่ได้บ้างจ๊ะ"
"แม่! ทุกตัวนอนกลางวันกันอยู่ เดี๋ยวโมไปเอง!"